॥ ८४ ॥ ८५ ॥ विपाकंक्रमेणपुण्यपापयोःक्षयं तेनपुण्यप्रकाशहेतुःसुखंनेष्टव्यंपापप्रकाशहेतुर्दुःखंसोढव्यमितिभावः न्यायोयुक्तिः गुणाःशमादयस्तदुपेताः ॥ ८६ ॥ शुक्लाःहिंसाशून्यधर्मवंतः सत्पथेब्रह्ममार्गे संविभक्तारःकुटुंबेषु ॥८७॥ श्रुतधनाःविद्याधनाः ॥८८॥ ८९ ॥९०॥ एधंतेवर्द्धंते ॥९१॥ नाभिमानःनिरभिमानः ॥ ९२ ॥ सतांपदंपदनीयंप्रार्थनीयं॥ ९३॥ करुणाःकरुणावंतश्चतेवेदनशीलाश्च

क्षमासत्यार्जवंशौचंसतामाचारदर्शनं॥ सर्वभूतदयावंतोअहिंसानिरताःसदा ॥८४॥ परुषंचनभाषंतेसदासंतोद्विजप्रियाः ॥ शुभानामशुभानांचकर्मणां फलसंचये॥८५॥ विपाकमभिजानंतितेशिष्टाःशिष्टसंमताः ॥ न्यायोपेतागुणोपेताःसर्वलोकहितैषिणः ॥ ८६॥ संतःस्वर्गजितःशुक्लाःसन्निविष्टाश्चसत्पथे॥ दातारःसंविभक्तारोदीनानुग्रहकारिणः॥८७॥ सर्वपूज्याःश्रुतधनास्तथैवचतपस्विनः ॥ सर्वभूतदयावंतस्तेशिष्टाःशिष्टसंमताः ॥८८ ॥ दानशिष्टाःसुखाँल्लोकानाप्नुवंतीहचश्रियं॥ पीडयाचकलत्रस्यभृत्यानांचसमाहिताः ॥८९ ॥ अतिशक्त्याप्रयच्छंतिसंतःसद्भिःसमागताः॥ लोकयात्रांचपश्यंतोधर्ममात्महितानिच॥ ९० ॥ एवंसंतोवर्तमानास्त्वेधंतेशाश्वतीःसमाः॥अहिंसासत्यवचनमानृशंस्यमथार्जवं॥ ९१॥ अद्रोहोनाभिमानश्चह्रीस्तितिक्षादमःशमः॥ धीमंतोधृतिमंतश्चभूतानामनुकंपकाः॥ ९२॥ अकामद्वेषसंयुक्तास्तेसंतोलोकसाक्षिणः॥ त्रीण्येवतुसतामाहुःसंतःपदमनुत्तमं ॥ ९३॥ नचैवद्रुह्येद्दद्याच्चसत्यंचैवसदावदेत्॥ सर्वत्रचदयावंतःसंतःकरुणवेदिनः ॥ ९४ ॥ गच्छंतीहसुसंतुष्टाधर्मपंथानमुत्तमं ॥ शिष्टाचारामहात्मानोयेषांधर्मःसुनिश्चितः॥ ९५॥ अनसूयाक्षमाशांतिःसंतोषःप्रियवादिता ॥ कामक्रोधपरित्यागःशिष्टाचारनिषेवणं ॥ ९६॥ कर्मचश्रुतसंपन्नंसतांमार्गमनुत्तमं ॥ शिष्टाचारंनिषेवंतेनित्यंधर्ममनुव्रताः॥९७॥ प्रज्ञाप्रासादमारुह्यमुच्यंतेमहतोभयात्॥प्रेक्षंतोलोकवृत्तानिविविधानिद्विजोत्तम॥ ९८॥अतिपुण्यानिपापानितानिद्विजवरोत्तम॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंयथाप्रज्ञंयथाश्रुतं ॥ शिष्टाचारगुणंब्रह्मन्पुरस्कृत्यद्विजर्षभ॥ ९९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिब्राह्मणव्याधसंवादेसप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः॥ २०७॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मार्कंडेयउवाच सतुविप्रमथोवाचधर्मव्याधोयुधिष्ठिर॥ यदहमाचरेकर्मघोरमेतदसंशयं॥ १ ॥ विधिस्तुबलवान्ब्रह्मन्दुस्तरंहिपुराकृतं॥ पुराकृतस्यपापस्यकर्मदोषोभवत्ययं॥ २ ॥

मत्वर्थीयोच् ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ कर्मचकर्मैव कर्मणेतिगौडपाठेकर्मणाश्रुतेनचसंपन्नमित्यर्थः ॥ ९७ ॥ प्रज्ञाकृतंभराख्यावस्तुयाथात्म्यविषयंज्ञानंतदेवउच्चत्वात्प्रासादं भयात्संसारात् लोकानांवृत्तानिअतीतानागतादीनि ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सत्विति एतन्मांसविक्रयात्मकं ॥१॥२॥

Digitized by Google